

641.

Z Kobylí.

Máš, máš, a-le nechceš dati; budu na tě, holka, ža-lo-
va-ti. Budu na tě ža-lo-va-ti, pá-nu, es-li já tě,
holka, ne-do - stanu.

642.

Z Byteše.

Truchlivě.

p Sví-ti-la mě jasná hvězdička, když sem milo-va-la sy-neč-ka,
sví-ti-la, ne-bu-de, kdo mi-lo-vat bude mé-ho sy-neč-ka?

Svítila mě jasná hvězdička,
když sem milovala synečka,
svítila, nebude,
kdo milovat bude
mého synečka?

V neděli ve čtyry hodiny,
slyšela sem smutné noviny,
že on vyprovázel,
když měsíc vycházel,
děvčátko jiny.

Hory, doly na mně padají,
syneček mně dělá na vzdory,
srdce mé mě bolí,
celé ve mně puká,
kdo je vyhojí!

643.

Z Hutiska.

Volně.

To naše sta-ve-ní z drobného kamení, můj mi-lý i-de,
ne-dá poz-dra-ve-ní, ne-dá poz-dra-ve-ní.